

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ได้กำหนด ให้เป็นการจัดการศึกษาเพื่อทุกคน (Education for All - EFA) ทั้งเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกันอย่างปกติ โดยเฉพาะในหมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 กำหนดไว้ว่า

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคล ซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิ และโอกาสเสมอกันในการรับ การศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

อย่างไรก็ตาม ในอดีตที่ผ่านมารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษจะจัดในรูปแบบการจัดในรูปแบบโรงเรียนศึกษาพิเศษ (Special school) เป็นการจัดตั้ง โรงเรียนที่รับเฉพาะเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท เข้ามาเรียนรวมกันในโรงเรียนพิเศษ โดยเฉพาะ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบบนี้ เป็นการนำเอาเด็กออกจาก ครอบครัว เป็นการปิดกั้นเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่ให้มีส่วนร่วมกิจกรรมทางสังคมและ วัฒนธรรม ยังมีการจัดในรูปแบบการเรียนร่วมบางเวลา (Integration) เป็นการจัดให้เด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ ได้เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนปกติ แต่เด็กที่มีความต้องการพิเศษจะต้อง ได้รับการเตรียมความพร้อมจากโรงเรียนศึกษาพิเศษมาแล้ว โดยจะจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ กลุ่มนี้อยู่ในห้องเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติ เนื่องจากเด็กที่มีความต้องการพิเศษกลุ่มนี้ถูกมองว่า

ไม่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ โดยเด็กกลุ่มนี้จะเรียนกลุ่มทักษะวิชาการ ตามความสามารถ และแผนการศึกษาเฉพาะของตนเองในห้องเรียนพิเศษนี้ นอกจากนี้ยังมีการจัดในรูปแบบการเรียนร่วมเต็มเวลา (Mainstreaming) เป็นการจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนปกติตลอดเวลาที่เด็กอยู่ในโรงเรียน โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนเหมือนกัน แต่เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติจะต้องได้รับการเตรียมความพร้อมในด้านการเรียนรู้ การเข้าสังคมกับเพื่อน การช่วยเหลือตนเอง รวมทั้งทักษะที่จำเป็นสำหรับการเข้ารับการศึกษามีความสามารถที่จะเรียนร่วมกับเด็กปกติที่มีความสามารถในระดับเดียวกันได้ แม้ว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะมีอายุมากกว่าเด็กปกติและมีร่างกายที่โตกว่าเด็กปกติก็ตาม

ปัจจัยที่สำคัญ ที่ก่อให้เกิดโรงเรียนจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษขาดประสิทธิผล เนื่องจากขาดบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมที่มีความรู้ทางด้านการศึกษาพิเศษอย่างแท้จริง รวมถึงผู้บริหารและครูขาดความเข้าใจลักษณะเฉพาะ ปัญหา และความต้องการพิเศษของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเหล่านี้ ทั้งที่เด็กน่าจะมีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาตามสภาพความต้องการพิเศษของตนเอง ยิ่งกว่านั้นการจัดการศึกษาในลักษณะดังกล่าว ยังไม่ได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากองค์กรที่มีอยู่ในชุมชน ได้แก่ ครอบครัวเด็ก โรงเรียน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงองค์กรที่ดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ

ดังนั้นรูปแบบที่เหมาะสมที่สุดกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คือการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusion หรือ Inclusive education) หมายถึงการจัดให้เด็กทุกคน ทั้ง เด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมชั้นเดียวกัน โดยวิธีการรับเข้าเรียนร่วมกัน ตั้งแต่ ที่เริ่มเข้ารับการศึกษามีพื้นฐานของความเชื่อที่ว่าเด็กทุกคนเมื่อถึงอายุเข้าเรียนก็ควรได้เรียนในโรงเรียนที่อยู่ในท้องถิ่นเดียวกัน หมายความว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความต้องการพิเศษและตามศักยภาพของเด็กแต่ละคน โดยรัฐต้องจัดการศึกษาให้ตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกที่พบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย รวมทั้งการจัดตั้งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่น ๆ ทางการศึกษา

นอกจากนี้ การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมยังเป็นการสนับสนุนให้เกิด ความยุติธรรมของสังคม (Social justice) เพื่อไม่ให้เกิดภาพในทางลบที่จะเกิดขึ้นต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ถ้าการให้การศึกษาดังกล่าวเป็นการทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยว โดยไม่มีปฏิสัมพันธ์กับเด็กปกติหรือสังคมปกติที่เด็กดำรงชีวิตอยู่ สถานะปกติ (Normalization) หมายถึง การใช้ประโยชน์จากวิถีทางต่าง ๆ ของเกณฑ์ปกติของวัฒนธรรมและสังคมมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อสร้างหรือคงไว้ซึ่งพฤติกรรมและ

คุณลักษณะต่าง ๆ ของบุคคล หลักการของสภาวะปกติสนับสนุนสิทธิในการดำรงชีวิตที่ไม่ถูกจำกัด และไม่แบ่งแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษออกจากสังคม สนับสนุนความเสมอภาค ความยุติธรรม ของสังคม ซึ่งเป้าหมายสำคัญคือเด็กที่มีความต้องการพิเศษสมควรที่จะได้รับการยอมรับจากสมาชิก ของสังคมในระดับเดียวกันกับที่คนปกติได้รับ สภาพแวดล้อมที่มีความจำกัดน้อยที่สุด (The Least Restrictive Environment – LRE) สภาพแวดล้อมที่มีความจำกัดน้อยที่สุด หมายถึง เด็กที่มีความ ต้องการพิเศษควรได้รับการศึกษา ร่วมกับเด็กปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยมีแผนการ จัดการศึกษาเฉพาะรายบุคคล (Individualized Education Plan / Program - IEP) ที่ตอบสนองต่อ ความต้องการพิเศษของเด็กแต่ละคน การตระหนักว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความต้องการ การศึกษาที่แตกต่างกันมากทั้งปริมาณทางเนื้อหา ทักษะ วิชาการ และระยะเวลาในการศึกษาตลอด หลักสูตร ด้านจิตวิทยา และการเรียนรู้ (Psychology and learning) เป็นการคำนึงถึงความต้องการ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่จะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมที่ช่วยกระตุ้นให้เด็กได้ใช้ ความสามารถมากขึ้นตามศักยภาพของตนเองได้สูงสุด การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมจะช่วย ส่งเสริมให้เกิดสภาพแวดล้อมดังกล่าว การเรียนรู้โดยการจัดการศึกษาเฉพาะรายบุคคล (IEP) ซึ่งประกอบด้วยหลักสูตรที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการพิเศษของเด็กแต่ละคน

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 10-วรรคสองและวรรคสาม ตลอดจนนโยบายของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดไว้ชัดเจนนั้น ทำให้โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่ ต้องรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจำนวนหนึ่งเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ แต่ เนื่องจากครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนสาธิต ยังไม่เข้าใจ โน้ตศัพท์หรือความคิด รวบยอด (Concept) และยังไม่มีความรู้และความเข้าใจในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างแท้จริง รวมถึงการขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ จึงทำให้การบริการในการ จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่ประสบความสำเร็จทางการศึกษา

จากประเด็นปัญหาดังกล่าวผู้ศึกษาจึงสนใจในการพัฒนาครูผู้ปฏิบัติการสอน ผู้บริหาร และผู้ปกครอง ในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เกี่ยวกับจัดการศึกษาแบบเรียน รวม ให้เข้าใจและสามารถดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้ประสบ ความสำเร็จทางการศึกษา และให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ โดยมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ซึ่งปัญหาที่ต้อง ดำเนินการแก้ไขในเบื้องต้นอันเป็นปฐมเหตุนำไปสู่การแก้ไขปัญหา หรือช่วยพัฒนาด้านอื่น ๆ ซึ่ง ในปัจจุบันนี้ (ภาคเรียนที่ 2 / 2550) ทางโรงเรียนมีเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เข้ามาเรียนร่วมกับ เด็กปกติ จำนวน 13 คน ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น จำนวน 1 คน เด็กที่มีความ

บกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 1 คน เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 1 คน เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 2 คน เด็กออทิสติก จำนวน 5 คน และกรรมและเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรมสมาธิสั้น จำนวน 3 คน หากแต่ที่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ไม่มีครูผู้สอนที่จบทางการศึกษาพิเศษ ซึ่งก่อนหน้านี้นี้เด็กที่มีความต้องการพิเศษจะเข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติรวมกับเด็กปกติ แต่เด็กที่มีความต้องการพิเศษเหล่านี้ไม่ได้มีการจัดหลักสูตรที่เหมาะสม หรือที่เรียกว่าแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Plan - IEP) ดังนั้นครูผู้สอนจึงดำเนินการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เหมือนกับเด็กปกติ โดยไม่มีการปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการพิเศษและระดับความสามารถของเด็กพิเศษแต่ละคน จึงทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและมีความยากลำบากในการศึกษา ซึ่งมีปัจจัยปัญหาของโรงเรียน คือการขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องของครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม การแก้ไขปัจจัยปัญหาเหล่านี้ดำเนินการได้โดยการจัดอบรมปฏิบัติการด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และการกำกับติดตามการดำเนินการจัดการเรียนรวม เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเกิดความรู้อย่างเข้าใจ แล้วนำความรู้ส่งสู่เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เข้ามาเรียนใน โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

คำถามของการวิจัย

1. ทำอย่างไรจึงจะสามารถพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้ประสบผลสำเร็จ ได้ตามบริบทและภูมิสังคมของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2. การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่สภาพเป็นจริงคืออะไร ที่ส่งผลให้ครูมีทักษะในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพิ่มมากขึ้น
3. รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมและการจัดการเรียนการสอนของครูอย่างไรที่จะทำให้ให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
4. ทำอย่างไรจึงจะประสานความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

จุดประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมสำหรับโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาทักษะการสอนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของครูผู้สอนของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนรวมตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครู ผู้ปกครองและนักเรียนปกติที่มีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi – Action Research) พัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2550 โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ครู ผู้ปกครอง นักเรียน ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ครูประจำชั้นที่มีเด็กนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวมจำนวน 5 ท่าน ครูประจำวิชาที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกท่านและครู ทุกท่านที่สอนในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 5 ท่าน เด็กนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจำนวน 5 คน และเด็กนักเรียนปกติในชั้นเรียนที่มีเด็กนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม จำนวน 5 ห้องเรียน
2. ขอบเขตด้านตัวแปร
 - 2.1 ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
3. ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แลความคิดเห็นของครู ผู้ปกครองและนักเรียนปกติที่มีต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม
4. ขอบเขตของระยะเวลา ระยะเวลาในการดำเนินการปีการศึกษา 2550 ตั้งแต่กันยายน 2550- มีนาคม 2551มีรายละเอียดดังนี้

กันยายน – ตุลาคม 2550	สำรวจหากลุ่มประชากร
ตุลาคม 2550	จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้แก่ครูผู้สอนและผู้ปกครอง
พฤศจิกายน 2550	เลือกเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนรวม
พฤศจิกายน 2550–มีนาคม 2551	ปฏิบัติการจัดการศึกษาตามรูปแบบการศึกษาแบบเรียนรวม ได้แก่ การประเมินความสามารถพื้นฐานของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การส่งต่อเด็ก การวางแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) การสอนและการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
มกราคม 2551	ประเมินผลครั้งที่ 1 และอบรมเชิงปฏิบัติการปรับปรุงแผนปฏิบัติการ
กุมภาพันธ์ 2551	สำรวจความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
มีนาคม 2551	ประเมินผลครั้งที่ 2 และเป็นการวิเคราะห์ข้อมูล
มีนาคม 2551	นำเสนอผลการศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

1. การดำเนินการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม จะส่งผลให้ครูที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีทักษะในการสอนตามรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเพิ่มมากขึ้น
2. การดำเนินการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม จะส่งผลให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนรวมในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีระดับค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มสูงขึ้น
3. การดำเนินการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม จะส่งผลให้ครู ผู้ปกครองและนักเรียนของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเพิ่มมากขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคมและพฤติกรรม ที่แตกต่างไปจากเด็กปกติที่เรียนใน โรงเรียนสาธิตแห่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusion หรือ Inclusive education) หมายถึง การจัด ให้เด็กทุกคนทั้ง เด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมชั้นเดียวกัน โดยวิธีการรับเข้า เรียนร่วมกัน ตั้งแต่ที่เริ่มเข้ารับการศึกษ

การอบรมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง กระบวนการการพัฒนาครูโรงเรียนสาธิต แห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ให้มีความรู้ความเข้าใจและฝึกปฏิบัติจนสามารถนำความรู้ ไปวางแผน ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมได้ อย่างมี ประสิทธิภาพ รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม หมายถึง รูปแบบการจัดการศึกษา แบบเรียนรวมของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาคั้งนี้

1. โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียน รวมที่จัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวมกับเด็กปกติที่มีคุณ ใจใช้กับนักเรียนรุ่นต่อ ๆ ไป
2. ครูผู้สอนมีทักษะการสอนเด็กที่มีความต้องการศึกษาพิเศษในความรับผิดชอบได้อย่าง สัมฤทธิ์ผล
3. เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มมากขึ้น
4. ครู ผู้ปกครองและนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีเจตคติที่ดีต่อ การศึกษาพิเศษและรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม